Explozia în artă

On Februarie 21, 2016

Învață să recompui întregul unei opere de artă, sugerând o anumită semnificație prin intermediul unei „secvențe” cheie.

Dacă vrem să descifrăm evoluția gândirii artistice a lui Eisenstein, geneza ei, atunci cunoașterea biografiei lui este esențială. O experiență timpurie, din perioada când urma școala de ofițeri de geniu, și anume studiul disciplinei "Minarea", stă la baza ei.

"Explozia" în artă, mai cu seamă când este vorba de o explozie de sentimente, deci una patetică, este construită după aceeași formulă ca și în domeniul explozivilor. Evident că sunt deosebite mijloacele, dar mecanismul rămâne identic. În ambele cazuri sunt trei faze precise. În cazul minelor: crește tensiunea, explodează învelișul de retenție, suflul împrăștie schijele. În film: crește tensiunea, urmează explozia patetică care se transformă într-un alt torent de sentimente. La mine explozia nu este posibilă fără existența detonatorului.

*În film, rolul detonatorului îl are câte o secvență de "accentuare" - de care "Potemkin" abundă - care creionează explozia, intercalată între momentul creșterii tensiunii și secvența următoare. **

Leadership: Reușești să creionezi „explozia” în artă, intercalând momentul creșterii tensiunii cu secvența cheie?

Leadershipul seamănă cu un decor pentru un film despre cursul vieții tale, numai dacă pătrunzi în atmosfera lui specială. plină de vulnerabilitate și tensiune. Iar personajele și evenimentele, atunci când își găsesc corespondent în viața reală, nu au funcția doar să te anime, ci să te reprezinte ca pe o experiență de conectare la ceva mai presus de tine din care trebuie să extragi esențialul unei arte dincolo de limbajul ei specific.

Dacă pătrunzi în decorul acestui film ești obligat să adaugi valoare elementelor de top ale scenariului propriu-zis. Filmul nu îndeplinește rolul de comunicator al unui mesaj anume, ci reușește să croșeteze o imagine despre tine însuți care nu există încă în realitatea obiectivă.

„Explozia”în artă, identificându-și rolul în construcția unei teme personalizate, fondată pe structura unor concepte care ating sensibilitatea omului în profunzime și în același timp oferă o doză de suspans și provocare a curiozității, se obține din intercalarea momentului creșterii tensiunii cu acea secvență cheie în care fiecare element este mai puternic resimțit decât suma tuturor celor dinaintea sa.

La rândul ei, creșterea tensiunii se produce atunci când spectatorul este supus unei presiunii psihologice. El este introdus într-un anumit context al experienței de viață pe care simte ca o trăiește integral, dar din care nu primește răspunsuri și nu are idee ce i se poate întâmpla. Ştie că ceva care nu e la vedere încă există și caută să pună mâna pe el. Poate fi ceva bun, sau ceva rău.

Singurul eveniment în inovație care aderă la dezvoltarea sustenabilă a leadershipului vizează calitatea artistică a unei opere de artă a cărei mijloace de constituire a efectelor dătătoare de emoții sunt accentuate de raza posibilă de acțiune a unui "detonator" care eliberează forța unui mesaj cu impact social ridicat.

Secvența cheie constituie etapa intrării spectatorului într-un proces radical de transformare, unde totul se concentrează într-un singur punct. Practic după ce totul din atmosfera intensă a fost supus privirii scrutătoare a minții, spectatorul descoperă dintr-o dată misterul ! Dar nu oricum, ci pe cale afectivă, revelatoare sau reacțională !

Secvența de cheie, reprezintă așadar, o formulă care cuprinde mai multe detalii de efect. Este un moment crucial în redarea senzației de neașteptat care schimbă fața lucrurilor, însoțit de motive și dovezi ale unor „prezențe sau repere străine" - luând forma unor segmente sau aspecte ale lumii pe care în realitate nu le-ai sesizat sau păreau doar pure fantezii.

Pentru a amplifica impactul leadershipului în serviciul inovației trebuie să depui eforul de adăugare a unei semnificații suplimentare noțiunilor pe care le abordezi prin intermediul unor asocieri de imagini și idei puternice, care fac dintr-un subiect abordat mai rar o realitate distinctă.

Explozia în artă se produce atunci când reușești să introduci acel „altceva" în spatele a ceea ce vrei ca oamenii să vadă, lăsând în urmă un indiciu important.

Secvența cheie din filmul „World War Z" pe care l-am văzut aseară, fără de care n-ar fi fost posibilă construcția intrigii, răstoarnă orice așteptări. Ea este reprezentată sub forma unui mesaj:

„Mama Natură este un criminal în serie. Nimeni nu ucide mai bine, nimeni nu este mai creativ. Dar precum toți ucigașii în serie, ea nu se poate abține să nu dorească să fie prinsă. La ce bun ar fi toate astea dacă nu și-ar asuma nimeni creditul? Așa că ea lasă firimituri.

Partea dificilă, cea pentru care petreci un deceniu în școli, este să vezi firimiturile ca indicii. Uneori, ceea ce crezi că ai văzut - cel mai brutal aspect al virusului, se dovedește a fi tocmai fisura din armură. El adoră să-și deghizeze slăbiciunea în tărie."

Leadershipul este structurat în jurul imaginii care, sugerând o anumită semnificație, poate să recompună Întregul. În leadership „explozia" nu este posibilă fără existența „detonatorului".

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/explozia-in-arta.html